

Αλάσκα: Οι πρώτες Ελληνίδες στο Denali

ΟΛΓΑ ΧΑΡΑΜΗ

Ημέρα κορυφής. Στην «κόψη» λίγο πριν από τα 6.190 μ.

Στις 4 Ιουλίου, ενώ οι ΗΠΑ γιόρταζαν την ανεξαρτησία τους, για πρώτη φορά δύο Ελληνίδες ορειβάτισσες πατούσαν στην ψηλότερη κορυφή τους.

Στις 4 Ιουλίου 2017 η Χριστίνα Φλαμπούρη και η Βανέσα Αρχοντίδου ήταν οι πρώτες Ελληνίδες ορειβάτισσες που έφτασαν στην ψηλότερη κορυφή της Βόρειας Αμερικής και μία από τις ψηλότερες του κόσμου, το Denali (ή McKinley), σε υψόμετρο 6.190 μ., και με θερμοκρασίες που έφταναν τους -10 βαθμούς Κελσίου.

Χριστίνα Φλαμπούρη (αριστερά) και Βανέσα Αρχοντίδου. Τα έλκηθρα είναι άδεια, διότι ξεφόρτωσαν και επιστρέφουν πιο χαμηλά, για εγκλιματισμό στο υψόμετρο.

«Γενικώς αυτή η κορυφή θεωρείται δύσκολη για γυναίκες. Το 91% των ορειβατών που την έχουν πατήσει είναι άντρες. Η δυσκολία αφορά το βάρος, καθώς εδώ δεν υπάρχουν βοηθοί, κουβαλάς τα πάντα μόνος σου», λέει η Βανέσα, μέλος του ΑΟΣ, ιδιωτική υπάλληλος και μητέρα δύο παιδιών. Με βάρος 55 κιλά, η Χριστίνα Φλαμπούρη, μέλος του ΕΟΣ Αχαρνών, τις 15 ημέρες που διήρκεσε η ανάβαση χρειάστηκε να μεταφέρει τα 30-40 κιλά του εξοπλισμού και των προμηθειών της στο σακίδιο πλάτης και στο έλκηθρο που έσερνε για δέκα ώρες κάθε μέρα. «Γι' αυτό το Denali θεωρείται εξίσου δύσκολο με το Έβερεστ.

Προκειμένου να αντεπεξέλθουμε, προπονούμασταν καθημερινά. Για 6 μήνες κάναμε κάθε πρωί πριν από τη δουλειά αερόβια γυμναστική και ειδικά γι' αυτό το ταξίδι προσθέσαμε βάρη στις ασκήσεις μας. Παράλληλα, δύο φορές την εβδομάδα ακολουθούσαμε τη διαδρομή «Σκαλάκια» στην Πάρνηθα, που σημαίνει μισή ώρα τρέξιμο ή μία ώρα περπάτημα φορτωμένες με τσάντες στην πλάτη που είχαν μέσα μπουκάλια με νερό. Τα Σαββατοκύριακα οργανώναμε εκδρομές σε ελληνικά βουνά (Δίρφος, Ταΰγετος, Βαρδούσια, Όλυμπος). Επιπλέον εμπλουτίσαμε τη διατροφή μας με πρωτεΐνες (αυγά και κρέας) και αυξήσαμε τα ημερήσια γεύματα σε 5, ώστε να έχουμε την απαιτούμενη ενέργεια. Το θετικό είναι ότι έχουμε μεγάλη υποστήριξη από τους δικούς μας, ακόμα και από τις δουλειές μας. Για παράδειγμα, εγώ εργάζομαι στο τμήμα μάρκετινγκ της εταιρείας Παπαστράτος και όλοι με υποστηρίζουν με άδειες και άλλες διευκολύνσεις», εξηγεί.

Στην αποστολή στο Denali δεν ήταν μόνες: στην εννεαμελή αποστολή, με διεθνείς συμμετοχές, πήραν επίσης μέρος οι Έλληνες Φώτης Γκούντας και Γιώργος Μαρίνος. Στο βουνό είναι γνωστό ότι επικρατούν χαμηλές θερμοκρασίες –τον χειμώνα πέφτουν έως τους -60 βαθμούς Κελσίου–, οι ορειβάτες όμως είχαν να αντιμετωπίσουν και μια άλλη απρόσμενη δυσκολία: «Την υψηλή θερμοκρασία για ένα δίωρο τη μέρα μέχρι να φτάσουμε στα 3.000 μ., καθώς ο ήλιος δεν έδωε ποτέ, γεγονός που μας αποσυντόνιζε, έτσι κι αλλιώς. Ήμασταν εντελώς απροετοίμαστοι για κάτι τέτοιο και είχαμε μόνο χειμερινό ρουχισμό μαζί μας», συμπληρώνει η Χριστίνα. Αντίθετα, στα 5.000 μ. ήρθαν αντιμέτωπες με μια καταιγίδα που τις κράτησε εντός σκηνής ολόκληρη τη μέρα.

Οι κίνδυνοι στον παγετώνα είναι αρκετοί και οι «σχοινοσύντροφοι» –όπως λέγονται επειδή ασφαρίζονται μεταξύ τους με σχοινιά– έζησαν έναν από αυτούς: «Παρότι είχαμε οδηγό-βοηθό, ο οποίος γνώριζε καλά το βουνό και "διάβαζε" τα σημάδια του καιρού, κατευθύνοντάς μας με ασφάλεια, πέσαμε πάνω σε κρεβάζ –κενά που σχηματίζονται στον παγετώνα. Αυτό σημαίνει ότι σε κάθε βήμα παραδοκεί το κενό από κάτω. Έτσι και έγινε, άνοιξε το έδαφος και η Βανέσα έπεσε μέσα σε μια ρωγμή. Φυσικά ήμασταν όλοι δεμένοι μεταξύ μας και είχαμε τον κατάλληλο εξοπλισμό ώστε να βγει με ασφάλεια. Για να είμαι ειλικρινής, εκείνη τη στιγμή δεν συνειδητοποιούσα ότι το ζω αυτό. Ένιωθα λες και παίζαμε σε ταινία», λέει η Χριστίνα.

Το ενδεχόμενο να τα παρατήσουν δεν πέρασε ούτε στιγμή από το μυαλό τους. Λίγο καιρό πριν, η Χριστίνα είχε τραυματιστεί εκτός βουνού στον ώμο, όμως δεν δέησε: «Η αλήθεια είναι ότι το ρίσκαρα, αλλά δεν υπήρχε περίπτωση να αναβάλω το ταξίδι. Έτσι κι αλλιώς, ιδανικές συνθήκες για μια τόσο απαιτητική αποστολή δεν υπάρχουν, η κατάλληλη στιγμή είναι όταν το θες τόσο που δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς παρά να το τολμήσεις».

Στόχος και των δύο είναι να πετύχουν το περίφημο «7 summits» –την κατάκτηση της υψηλότερης κορυφής κάθε ηπείρου– που αποτελεί το στοίχημα κάθε ορειβάτη. Τους απομένουν ακόμα τρεις: Carstensz στην Ωκεανία, Vinson στην Ανταρκτική και Έβερεστ στην Ασία. Η αποστολή, που κόστισε 10.000 το άτομο, υποστηρίχτηκε από τη North Face με εξοπλισμό και έγινε υπό την αιγίδα της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβάσις και Αναρρίχησης.

Με αφυδατωμένη τροφή, διακοπτόμενο ύπνο για καλές ανάσες οξυγόνου, συχνά ισχυρούς ανέμους και καμία επικοινωνία με τους δικούς τους, οι ορειβάτισσες έφτασαν την 4η Ιουλίου στην ψηλότερη κορυφή της Βόρειας Αμερικής. «Είχαμε αποφασίσει από πριν να μην είναι καμιά από τις δύο η πρώτη Ελληνίδα. Να είμαστε μαζί οι πρώτες. Πιαστήκαμε χέρι χέρι και κάναμε ταυτόχρονα το βήμα. Το καρδιοχτύπι και η συγκίνηση δεν περιγράφονται», λένε και τώρα, σχεδόν τρεις μήνες μετά, νιώθουν ότι «έπειτα από κάθε κατάκτηση κορυφής η ζωή ξεκινά από την αρχή».